© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

El tauler català

El Govern veu encara marge per salvar els comptes

Junqueras evita carregar contra la CUP i s'obre a negociar canvis

Munté corregeix Mas i deslliga els pressupostos del futur del procés

JOSE RICO
BARCELONA

El Govern i la CUP van marxar units ahir pels carrers de Barcelona, però uns a gran distància dels altres i mirant-se de reüll. La transversal manifestació contra els continus vetos del Tribunal Constitucional a lleis catalanes va coincidir amb l'amenaça fins avui més potent dels anticapitalistes a l'Executiu de CDC i ERC, que només consigna quatre mesos de vida: l'esmena a la totalitat als pressupostos del 2016. Si això es consuma el 8 de juny vinent, el pacte de legislatura podria saltar pels aires i, segons opinava aquest dissabte Artur Mas en una entrevista amb EL PERIÓDICO, el procés independentista quedaria «molt tocat». Una caríssima factura per a Junts pel Sí per no intentar conjurar-se contra les adversitats, encara que això impliqui fer una lleu estirada d'orelles a l'expresident de la Generalitat.

El projecte de pressupostos està ferit, però no ha mort. Aquest és el missatge que han volgut transmetre tant la consellera de Presidència, Neus Munté, com el vicepresident i promotor dels comptes en tant que conseller d'Economia, Oriol Junqueras. Tots dos han defensat que l'aprovació dels comptes que l'Executiu català ha presentat aquesta setmana, l'admissió a tràmit dels quals es votarà el 8 de juny, sempre serà millor que una pròrroga dels actuals. Però mentre que Munté ha volgut ser punyent amb els cupaires apel·lant a la coherència amb el seu ideari, de fort «compromís social», Junqueras ha optat per temperar els ànims assegurant que hi ha temps per dialogar, negociar i «perfeccionar» les xifres.

AMBICIÓ SOCIAL // «Els drets socials es defensaran molt millor amb uns pressupostos com els que hem presentat que amb una pròrroga dels comptes actuals», va assegurar Munté, per a qui el projecte de pressupostos és «ambiciós des del punt de vista social i nacional». Aquests comptes augmenten la despesa social en 874 milions d'euros i dediquen prop de 100 milions d'euros a les famoses estructures d'Estat, però a judici de la diputada de la CUP Mireia Vehí són «poc justos i poc desobedients».

«Estem en temps de diàleg i negociació. Esperem que el Parlament pugui debatre i perfeccionar el projecte amb empatia i intel·ligència», va asseverar el conseller d'Economia. No obstant, aquestes perfeccions només podran introduir-se si els comptes passen el primer filtre, i queden llavors a expenses de les esmenes que negociïn els grups parlamentaris. Però el Govern no pot retocar abans del 8 de juny les xifres que ja ha presentat. Vehí va assegurar que la CUP s'asseurà a parlar, però adverteix que serà «complicat» un acord per com són d'«antagòniques» les posicions.

CONTRAST AMB BARCELONA // Sense la moderació a què el càrrec institucional obliga Junqueras, un altre representant d'Esquerra, el seu candidat a les eleccions generals, Gabriel Rufián, sí que va ficar directament el dit a l'ull dels anticapitalistes. Els va recordar que ells han facilitat amb la seva abstenció que s'aprovés el pressupost «d'Ada Colau i Jaume Collboni» a l'Ajuntament de Barcelona.

Les pressions creuades entre Govern i CUP tenen com a rerefons les incertes conseqüències que tindria el veto pressupostari per al full de ruta independentista. La necessitat de salvar-lo peti qui peti sí que ha propiciat una coincidència entre Munté i Vehí: el procés sobreviuria a un veto del pressupost i a un hipotètic final abrupte de la legislatura. Per defensar aquesta tesi, la portaveu del Govern va haver de corregir l'expresident Artur Mas afirmant que «el procés ha vingut per quedar-se i és fort». De moment, però, no deixa d'encadenar malestars. ≡

Capçalera de la manifestació contra les resolucions del TC, ahir, a Barcelona.

Mirador

MARÇAL
Sintes

¿Fins quan?

Hem presenciat com el barri de Gràcia de Barcelona era destrossat per una banda de delinqüents armats, causant destrosses de tota mena, a més de ferir o lesionar diversos mossos. El pretext, el desallotjament ordenat per la justícia d'un local ocupat, antiga oficina bancària. Els desallotjats no han denunciat els salvatges, que és el que un ha de fer si considera la seva causa embrutida per la violència.

Al seu torn, la CUP no ha parat de justificar i avivar el foc de Gràcia. Els cupaires fins i tot van plantar el vicepresident **Oriol Junqueras**, amb qui havien de discutir els pressupostos, perquè la seva prioritat era parlar sobre el conflicte de Gràcia. Tampoc van voler valorar els pressupostos amb els periodistes, pel mateix motiu. Després van anunciar una esmena a la totalitat als comptes. Que els pressupostos siguin necessaris per al conjunt de ciutadans i, concretament, per atendre millor les persones que més malament ho passen, no els importa.

Si tot plegat resulta alarmant, per desgràcia també ho és el paper dels partits que haurien de plantar-se tant davant els violents com davant el xantatge de la CUP. I em refereixo en especial als que governen a Barcelona i a Catalunya. A Barcelona, resulta incomprensible que l'anterior alcalde, **Xavier Trias**, decidís pagar el lloguer de l'immoble ocupat per evitar problemes. L'alcaldessa **Ada Colau**, tot i haver deixat de pagar, ha intentat posar-s'hi de perfil i contemporitzar. **Carles Puigdemont** i **Junqueras** tampoc han ai-

© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

EFE / MARTA PÉREZ

Unió contra els vetos

La protesta per les decisions del TC que suspenen lleis catalanes uneix al carrer Govern, sindicats, entitats i partits tret del PP i C's

EL PERIÓDICO
BARCELONA

34 lleis catalanes impugnades pel Tribunal Constitucional (TC) en els últims set anys. 15 d'elles de caràcter social, l'última de les quals buscava pal·liar la pobresa energètica i frenar els desnonaments. Aquest cúmul de greuges van aconseguir ahir una fotografia molt poc usual a Catalunya: la unitat al carrer del Govern, la presidenta del Parlament, els sindicats, les principals entitats socials i independentistes i la majoria de partits (només hi van faltar el PP i Ciutadans). Al seu costat, diversos milers de catalans –les xifres han tornat a ser dispars: uns 8.000 segons la Guàrdia Urbana i uns 60.000 segons els organitzadors– van recórrer el centre de Barcelona en protesta per tants vetos del TC, derivats majoritàriament de recursos del Govern central.

La convocatòria tenia un marcat caràcter social –el lema era *Els drets no se suspenen: treball digne, drets socials i democràcia real*–però aquestes reivindicacions es van barrejar amb les consignes per la independència al llarg de tot el recorregut, des de la plaça d'Urquinaona fins al Pla de Palau, davant la Delegació del Govern a Catalunya. Centenars de turistes que ocupaven a aquella hora el centre de la ciutat van immortalitzar l'acte.

Obrint la marxa s'hi van situar representants d'unes 60 entitats veïnals, culturals i sindicals, mentre que en una segona capçalera hi van caminar els polítics, que portaven una gran bandera catalana. Per part del Govern hi van participar la consellera i portaveu, Neus Munté; el vicepresident, Oriol Junqueras, i els consellers Raül Romeva i Josep Rull. Les altres representacions institucionals van ser les de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i el tinent d'alcalde de Barcelona Jaume Asens.

Els més vulnerables

Unes 60 entitats de la societat civil catalana van organitzar la protesta, entre elles la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya, el president de la qual, Jordi Giró, va reclamar que el Govern del PP deixi de recórrer lleis catalanes elementals per a la societat. **«Cap llei, govern o tribunal pot atacar els drets dels més vulnerables»**, va defensar Giró, que va demanar als ciutadans que es manifestin sempre que faci falta per preservar els seus drets.

Barrejant un cop més la reivindicació social amb el procés, Giró va avisar que la **«plenitud de la sobirania de Catalunya»** només s'aconseguirà si hi ha justícia social als barris, alhora que va sol·licitar un nou **«contracte polític»** que situï la gent en primer lloc, que es posi al servei de les persones, i no de l'austeritat.

Per la seva part, el president de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, Oriol Illa, va recordar que les lleis suspeses, com la d'emergència habitacional i pobresa energètica i la d'igualtat, no suposen una invasió de competències, com justifica l'Executiu central, sinó que frenar-les suposa anar en contra dels drets socials dels ciutadans. I va recordar que el Constitucional també ha impugnat lleis similars aprovades, per exemple, a Múrcia i les Canàries.

Sentència injusta

Aquesta llei d'emergència habitacional obligava els tenidors de les vivendes a oferir un lloguer social a les persones desnonades pel 30% dels seus ingressos, una obligació que ara ha quedat en suspens, igual que tota la llei, fet que suposa, segons Illa, que **«el Tribunal Constitucional defensa els grans tenidors»**.

El portaveu de la Plataforma per una Renda Garantida de Ciutadania, Diosdado Toledano, va emplaçar els catalans a **«respondre sense por»** als atacs del Tribunal Constitucional contra els drets i la sobirania ciutadana que estan **«escrits a l'Estatut»**.

ACN

►► Junqueras, envoltat d'altres representants del Govern i partits.

EFE / MARTA PÉREZ

►► El líder del PSC, Miquel Iceta, fa una foto a la manifestació.

La reivindicació dels drets socials es barreja amb les consignes independentistes

Un portaveu veïnal reclama un nou «contracte polític» que prioritzi la gent

---

¿És acceptable que, ara, Catalunya estigui condicionada així per la CUP?

xecat la veu com ho haurien hagut de fer. Temen que la CUP rebutgi els pressupostos de la Generalitat.

La CUP no és una formació convencional. La seva prioritat –la dels que la controlen– no és la independència de Catalunya ni les polítiques socials. És enfonsar el sistema i implantar la seva utopia, que no passa ni per la democràcia representativa ni per l'economia de mercat (que inclou el respecte a la propietat privada).

I no és només que el seu projecte sigui un despropòsit, sinó els pocs escrúpols amb què el promouen. No els importa, com han deixat clar, incomplir el pacte d'estabilitat amb JxSí, i que va fer rodar el cap d'**Artur Mas** (contra el qual van exhibir una animadversió malaltissa), mentre segueixen exigint executar ja el desafortunat acord de ruptura del 9 de novembre passat. Ni els importa ofendre greument els jueus catalans, com va fer el diputat **Benet Salellas** al Parlament. Amics i enemics. Bons i dolents. Blanc i negre.

¿És acceptable que, en un moment històricament tan transcendental i delicat, Catalunya es trobi condicionada d'aquesta manera per la CUP? És el que es pregunta molta gent assenyada, la majoria, estupefacta i que se sent desemparada. ¿Podem seguir així? ¿Fins quan?